

De Pedaleur

WTC MAARSSSEN

KL2000 Tweewielers

De fietswinkel van Bisonspoor

Uw adres voor

- **Gazelle**
- **Batavus**
- **Sparta**
- **Sensa**

- **Vakkundig reparaties en onderhoud**
- **Onderdelen en accessoires voor Race en ATB**

KL2000 Tweewielers
3606 KG Maarssen

Bisonspoor 1058
0346-574770

www.kl2000.nl

WTC- MAARSSSEN

Opgericht 20 december 1982

Rabobank 3401.81.923

IBAN nummer: NL67 RABO 0340 1819 23

www.wtcmaarssen.nl

Jaargang 30, no. 2, 2014

Inhoudsopgave

Blz. 5	: Van de voorzitter
Blz. 10	: Van de redactie
Blz. 12	: Nestor
Blz. 18	: Wa denkie
Blz. 21	: De tijdrijders
Blz. 23	: Den Store Styrkeprøven 2014
Blz. 37	: Een korte kennismaking
Blz. 40	:

Bestuur

Voorzitter

Jurgen Visser – tel. 06-25074224

Laan van Chartroise 130

3552 EZ Utrecht

E-mail: voorzitter@wtcmaarssen.nl

Secretaris

Geert Datema – tel.0346-568353

Piet Heinstraat 96 – 3601 TB Maarssen

E-Mail : secretaris@wtcmaarssen.nl

Penningmeester

Jeroen Bouman

tel.0346-551036 - 06-53364555

Buitenweg 10 - 3602 PS Maarssen

penningmeester@wtcmaarsen.nl

Leden

Maarten Borst

Toercommissie

Teun van Es & Functie vacant

Redactie Pedaleur

Teun van Es & Herman Eijgelshoven

Tel. 0346-566559 Tel. 0346-562318

Valkenkamp 445 van Lingelaan 114

Maarssen Maarssen

E-mail: pedaleur@wtcmaarssen.nl

Van de voorzitter,

Armoede en teamgevoel

Ik ben op dit moment bezig aan een boek van Jeffrey Sachs, met als titel *'The end of poverty, how we can make it happen in our lifetime'*. Het boek is voor het eerst gepubliceerd in 2005 en beschrijft de mogelijkheden om de armoede voor het jaar 2025 de wereld uit te helpen.

Al lezende in het boek, bedenk ik me, hoe goed (de meesten) het hier in Nederland eigenlijk hebben. Er zijn relatief weinig mensen die op of rond de armoede grens moeten leven, we hebben een goede gezondheidsvoorziening en leven in een democratisch land, met vrijheid van meningsuiting.

Tot op zekere hoogte respecteer ik deze vrijheid van meningsuiting, maar dan wel met een goed beargumenteerde onderbouwing van die mening. Je moet wel weten wat je zegt en realiseren dat je daar commentaar op kunt krijgen, want ook die ander heeft recht op dezelfde vrijheid van meningsuiting.

Koppeltijdrif

Zo kwam het mij onlangs ten gehore dat er personen in de 'gezellige' groep zijn die problemen hebben met de kosten voor de koppeltijdrif.

Vorig jaar werd er een eigen bijdrage gevraagd van €12,50 en dit jaar is deze verhoogd naar € 15,- terwijl tijdens de ledenvergadering was besloten om de vereniging een bijdrage te laten doen van € 250,-. De conclusie was door hen al gauw getrokken, dat vonden ze te duur en dan zouden ze dus maar niet meedoen.

Als deze leden ook aanwezig waren geweest bij de ledenvergadering hadden zij waarschijnlijk niet zo snel geoordeeld, omdat daar is toegelicht, dat er voor de rit in 2013, een overschrijding van het budget bestond van circa € 400,-. Er is toen vastgesteld dat de kosten voor deze activiteit in het komende jaar binnen het budget moet blijven.

Om dit te realiseren is er voor de koppeltijdrif een eigen bijdrage van € 15,- nodig, aangevuld met, de tijdens de ledenvergadering besloten bijdrage van € 250,-. Maar daar krijg wel iets voor terug! Naast heel veel gezelligheid zit

hierbij inbegrepen koffie, vlaai, broodjes en alle consumpties. Dat is het bedrag meer dan waard toch?

De koppeltijdrit is de afsluitende rit van het seizoen. De rit is in het leven geroepen ter nagedachtenis aan een vooraanstaand (oud)clublid. Voor de club en het clubgevoel is het belangrijk om deze traditie in stand te houden en ik hoop dan ook op een grote opkomst.

Ook om onze waardering te laten zien aan de organisatoren die er ook dit jaar weer veel tijd en energie insteken. Tevens wordt deelname van de leden van de 'snelle' groep erg op prijs gesteld! Misschien dat jullie kunnen besluiten om gewoon in peloton verband de route te rijden en dan aansluitend gezellig mee te lunchen, dan sluiten we het seizoen in ieder geval wel met z'n allen af.

Organisatoren

Nu we het toch hebben over organisatoren, wil ik hier gelijk van de gelegenheid gebruik maken om de leden van de vereniging, die vrijwillig en kosteloos hun tijd hebben besteed aan onze vereniging te bedanken.

Er zijn natuurlijk elk jaar weer een hoop activiteiten die door deze vrijwilligers worden georganiseerd en daarnaast zijn er ook veel leden die in de diverse commissies plaats hebben genomen. Als we kijken naar het afgelopen jaar zijn dit de volgende personen geweest, die ik graag wil noemen:

- Oudjaarsborrel	Daniel Bentveld
- Fietsvakantie Frankrijk	Daniel Bentveld
- Openingsrit	Teun van Es en Jan Leeftang
- Clubrit Heerjansdam	Teun van Es
- (Re)tourtje Friesland	Jeroen Bouman, Robert Jansen, Martin Oude Moleman, Jan Willem Schipper en Hugo van der Wal
- Clubweekend	Teun van Es en ..
- Koppeltijdrit	Jan Willem Schipper, Ramón van Stappershoef Hugo van der Wal
- Toercommissie	Teun van Es en Henk van Zelm
- Kledingcommissie	Jan Leeftang en Martin Swart
- Pedaleur	Herman Eijgelshoven en Teun van Es
- Kascommissie	Dick de Jong en Ernst-Jan Manten
- Bestuur	Maarten Borst, Jeroen Bouman, Geert Datema en ..

Hartelijk dank!, zonder jullie inzet is het niet mogelijk geweest om de vereniging goed te laten functioneren. Ik hoop dat wij ook de komende jaren van jullie inzet gebruik kunnen maken en dat er ook wellicht andere leden zijn die eens een activiteit willen helpen (mee) organiseren.

Als ik iemand vergeten ben te noemen, dan ligt dat waarschijnlijk aan mijn leeftijd en de hoeveelheid hersencellen die in de loop van de jaren zijn verdwenen, maar ook hij/zij hartelijk dank!

Sponsors en adverteerders

Ook de sponsors en adverteerders zijn natuurlijk een zeer belangrijke factor binnen onze vereniging. Zonder hen is het niet mogelijk om de vereniging goed te kunnen laten draaien. Het waren de volgende voor het jaar 2014:

Sponsors (periode 2011-2015)

- Bouwbedrijf Wessels Zeist BV;
- Impress;
- Ekeris fietsplezier;
- Bakkerij Olink;
- Freelance.nl;
- Atimo;
- Bernardus afbouw- en klussenbedrijf;
- Rosco catering;
- Hairmaxx kappers.

Een aantal van deze sponsors heeft ook toegezegd om voor de volgende periode wederom op het shirt te willen verschijnen, maar tegelijkertijd zullen we van een aantal ook afscheid moeten nemen. In ieder geval bedankt voor de financiële bijdrage en het vertrouwen in onze club!

Adverteerders Pedaleur

- KL2000 Tweewielers;
- Impress;
- Laurens Baas Mediacoaching;
- Rijwielpaleis Bilthoven;
- De Haan Tweewielers;
- Uitvaartonderneming Snijders BV;
- Snel Tweewielers.

Ook voor deze adverteerders geldt, bedankt voor de financiële bijdrage en het vertrouwen in de Wieler Tour Club Maarssen.

Middengroep

Ik ben zeer blij dat dit jaar de middengroep eindelijk vorm heeft gekregen en dat is volgens mij voor een groot gedeelte te danken aan de inzet van Johan van Houten.

Elke woensdagavond en zondagmorgen vertrekken er toch een groot aantal leden met deze groep en het aantal blijft groeien.

Johan heeft zich een beetje opgeworpen als de wegkapitein van de middengroep en dat is erg leuk en goed om te zien. Hij houdt de groep bij elkaar en zorgt dat iedereen weer veilig in Maarssen arriveert.

De vaart zit er soms behoorlijk in, waardoor een aantal mensen moeite heeft om het tempo te volgen. Het is voor die mensen niet altijd makkelijk om te zeggen dat het tempo te hoog ligt, waardoor deze te veel inspanning moeten verrichten vervolgens uitgeteld op de bank hun zondagmiddag doorbrengen.

Voor de mensen in de middengroep, die harder willen rijden dan de afgesproken maximale snelheid van 35 km/h, zeg ik: stap eens over naar de snelle groep en ervaar hoe het is om het tempo net (niet) te kunnen bijhouden, mogelijk dat je dan ook wat meer rekening kunt houden met de mensen in je eigen middengroep.

Kleding

Zoals jullie al wellicht in de wandelgangen (en –wegen) hebben gehoord, zijn wij op dit moment druk bezig om de kleding voor de komende 4 jaar te regelen. (2015-2019)

Er zijn op voldoende sponsors die te kennen hebben gegeven geld te willen investeren in de vereniging met in ruil daarvoor een plekje op het shirt of op de broek.

We zijn bezig met drie kledingleveranciers die wij gevraagd hebben om offertes te (laten) maken. Er is op dit moment nog niets definitief, maar het ziet er zeker goed uit.

Door middel van een kleding enquête hebben jullie aan kunnen geven wat je het liefst ziet inbegrepen bij een standaard kledingpakket en wat je eventueel extra zou willen betalen voor een betere kwaliteit broek.

De resultaten, die ook zichtbaar zijn op de website, zullen worden meegenomen door de kledingcommissie, waarin ook (tijdelijk) Jeroen Bouman, Jennifer Huizer en ondergetekende hebben plaatsgenomen.

Zodra het één en ander definitief is zal ik via email de leden hierover informeren. Dit zal naar alle waarschijnlijkheid in de maand oktober gaan gebeuren.

Taak voorzitter

Volgens het Huishoudelijk Reglement is het een van mijn taken als voorzitter, erop toe te zien dat de genomen besluiten tijdens de bestuurs-, en ledenvergaderingen worden uitgevoerd.

Het is dan ook niet altijd prettig om achteraf geconfronteerd te worden met tegengeluiden.

Natuurlijk kunnen er altijd zaken, ook over financiën (zoals bijvoorbeeld de Oudjaarsborrel 2013 en de Koppeltijdrit 2013/2014), met mij besproken worden, alleen ben ik als voorzitter wel genoodzaakt mij te houden aan het door de ledenvergadering genomen besluit.

De enige manier om een eventueel genomen besluit te wijzigen is om dat punt tijdens een volgende ledenvergadering bespreekbaar te maken. Indien het merendeel van de dan aanwezige leden dan een ander besluit wil nemen, dan is dat gewoon mogelijk.

Dus ook als de meerderheid van de leden vindt dat er meer budget moet gaan naar de diverse activiteiten dan kan hier ook tijdens de ledenvergaderingen over worden gesproken en over worden besloten. Het is ten slotte het geld van de vereniging waar we met z'n allen over besluiten. Mijn uitgangspunt als voorzitter, is dat ik er gewoon voor wil zorgen dat WTC Maarssen een financieel gezonde vereniging is en blijft.

Al vereniging zijn we gewoon één TEAM en zoals jullie kunnen lezen, er zit geen letter I in het woord TEAM..

Jurgen Visser

Van de redactie

Voor je ligt de 2e editie van dit jaar.

De 2e editie?

Ja, je ziet het goed, terwijl we ons normaal opmaken voor het afronden van de 3e of 4e editie is dit de 2e editie van dit jaar.

Een en ander heeft te maken met wat perikelen rond de sponsering.

Jaren is dit gebeurd door bemiddeling van Hans van Minnen die goede contacten bij onze drukker Impress in Woerden had.

Helaas voor Hans is hij door gezondheidsproblemen gedwongen te stoppen met fietsen en heeft hij ook besloten te stoppen met werken.

Daardoor stopte ook de sponsering van de Pedaleur.

Hierdoor leek een einde te zijn gekomen aan de Pedaleur in deze vorm en heeft het samenstellen een hoop vertraging opgelopen.

Hans langs deze weg nog bedankt voor de jarenlange bemiddeling bij de firma Impress.

Gelukkig voor de WTC Maarssen zijn er meer mensen in onze vereniging die contacten hebben bij Impress en zo is het door de inspanningen van Ramon van Stappershoef toch weer mogelijk geworden om de Pedaleur als van ouds uit te brengen.

En daarom ben ik nu op zondagmorgen om 09.00 uur bezig met de laatste hand te leggen aan deze editie en zit ik dus niet op de fiets zoals meestal op zondag om deze tijd.

Een bijkomend voordeel is dat ik Epco Zonderland life kan zien turnen op het WK in China.

Epco zonderland, de Leeuw van Lemmer, Olympisch Europees en Wereldkampioen.

Zhang Chenglong de regerend wereldkampioen die Epco versloeg tijdens het WK 2010 in Rotterdam begint als eerste maar verliest de kans op goud zeer onfortuinlijk door een gebroken handleertje.

Dan nog een kanshebber Kohei Uchimora de Draak uit Kitakyushu, Japan die met een moeilijkheidsgraad van 7.200 en een eindscore van 15.725 een geduchte tegenstander van Epco is.

Epco, gebrand op een revanche op Zhang, ziet deze concurrent wegvallen als kanshebber.

Gaat het hem lukken om Kohei te verslaan, gaat hij weer vliegen?

En ja, hij doet het weer, "de Flying Dutchman" vliegt weer en verslaat Kohei op moeilijkheidsgraad 70.700 en is wederom wereldkampioen, Wereldkampioen 2014.

Wat kan sport toch mooi zijn, om te doen maar zeker ook om naar te kijken. En zo loopt het fietsseizoen op de weg weer op zijn eind en maakt menig- een zich op om het bos weer in te gaan hoewel velen bij de huidige tem- peraturen en weersomstandigheden nog veel op de weg te vinden zullen zijn.

Clubweekend Limburg is voorbij en ook weer zeer geslaagd ondanks de regen met name op zondag.

Koppeltijddrit geweest en ook zeer succesvol met terugkeer op het oude honk, restaurant "Geesberge".

Over deze activiteiten meer in het december nummer.

Ik kijk met enige spijt naar buiten waar de zon volop schijnt en de tempera- tuur de 17° aantikt.

Ik had nu aan de koffie bij Tempo in Soest kunnen zitten.

Maar je kan niet alles hebben en soms moet je keuzes maken het werk moet ook gedaan.

Redactie Pedaleur

Teun

Sponsor van de Pedaleur

Impress is een uitvoerend bedrijf voor marketing services zoals direct mail, digitaal printen, fulfilment en web2print solutions.

Ook richten wij cross media campagnes in en hebben onze eigen product- lijn gepersonaliseerde kaarten / kalenders en visitekaartjes, zie onze websi- tes :

www.postmijnkaart.nl www.kalendersite.nl

www.visitekaartjes.eu

Interview met nestor Jan van Dijk

Geboorte, opleiding en beroep

Jan van Dijk, de nestor van onze club, is een echte Utrechter. Hij is er geboren op 4 december 1940. Hij is er op de lagere school gegaan (Ondiep) en op de middelbare scholen: een tijdje de Mulo gevolgd op de Thorbeckelaan om vervolgens over te stappen naar de metaalbewerking op de LTS in de Schoolstraat midden in de stad. Van zijn 17de tot zijn 23ste werkte hij hoofdzakelijk bij koppelbaas Dupont: lassen van plaatwerken. Op zijn 23ste maakte hij de carrière switch van zijn leven en ging hij werken bij de Utrechtse Brandweer. Hij is er nooit meer weggegaan. Hij werd lid van de bond en is dat altijd gebleven.

Branden

De branden die het meeste indruk op hem hebben gemaakt, zijn het helemaal uitbranden van restaurant Azië op het Vreeburg, het afbranden van het houten Tivoli en het afbranden van de discotheek Don Quichot in januari 1981. De brand in Tivoli in 1979 ging gepaard met flash overs; grote vuurballen als gevolg van heel veel zuurstof. Deze brand leverde zoveel hitte op dat auto's op 300 meter afstand nog opbollende lak vertoonden.

Geloof, hoop en liefde

Jan hangt geen geloof aan. Hopen doet hij op een goede gezondheid voor de hele familie. Ook hoopt Jan dat hij in de toekomst goed in de slappe was blijft zitten.

Met de liefde gaat het prima. Jan is getrouwd met Bep. Bep ontmoette hij in Amersfoort na afloop van een worstel toernooi. Hij was twintig, zij "siebzehn Jahr, blondes Haar, so stand sie vor mir". Na het toernooi was er een feestavond. Bep kende een jongen die bij de band speelde. Samen met een vriendin ging ze er naar toe. Bep wist totaal niets van worstelen maar kon heel aardig dansen. Gelukkig had Jan dansles gehad en had met veel pijn en moeite de foxtrot onder de knie gekregen.

Op die avond verleidde Jan Bep met de foxtrot. Ze zijn nooit meer uit elkaar gegaan. Er kwamen twee dochters en vier kleinkinderen.

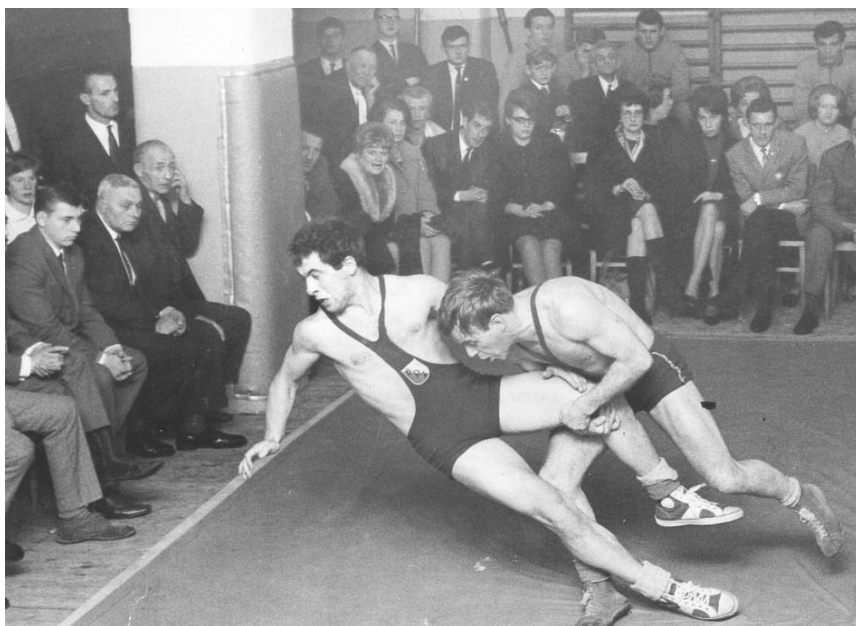
Jan de worstelaar

Jan heeft in de wedstrijd sport geworsteld vanaf zijn 12de tot zijn 35ste. Hij worstelde bij de Utrechtse club "Samenwerking Doet Zegevieren" (SDZ).

SDZ draaide jarenlang mee in de landelijke top. Achter "De Halter" zijn ze als tweede geëindigd bij het Nederlandse kampioenschap.

De Halter, ook een Utrechtse club, werd bijna altijd kampioen.

Jan had een vriendje die op worstelen wilde en hij vroeg Jan om mee te gaan. Het vriendje ging er na drie maanden af, Jan bleef. Hij genoot van het fysieke en het oermensachtige van het worstelen, van het knokken. Op zijn 17de maakte hij de overstap naar de senioren en worstelde hij door heel Nederland. Jan worstelde in het midden gewicht. Hij ontwikkelde zich tot een sterke technische bokser. Hij was lenig en had een heel goede motoriek. Een salto maken beheerste hij tot in de perfectie. Bep: "Jan was een mooie worstelaar. Je kon de ogen niet van hem af houden".

Jan had iets magisch, iets onoverwinnelijks. Hij had uitstraling. Op de foto op de vorige bladzijde vecht hij in de vrije stijl tegen Wammes van Olympia. Jan is links op de foto. De partij eindigde onbeslist.

Bij SDZ trainden ze een paar keer per week. De training duurde twee uur of langer. Het eerste half uur werd gewerkt aan de conditie

met inbegrip van grondoefeningen; onder ander veel opdrukken. Daarna werd overgegaan tot het doornemen van allerlei grepen (hoofdzakelijk grieks-romeins). Dit oefenden ze met elkaar. Bijvoorbeeld tien keer achter elkaar de heupzwaai, tien keer achter elkaar de armzwaai enzovoorts. Daarna oefende men de worstelpartijen. Naar de wedstrijden toe ging men met auto's. Een wedstrijdpartij duurde 3 x 3 minuten.

Jan heeft in zijn worstelcarrière weinig blessures opgelopen.

De hoogtepunten als worstelaar

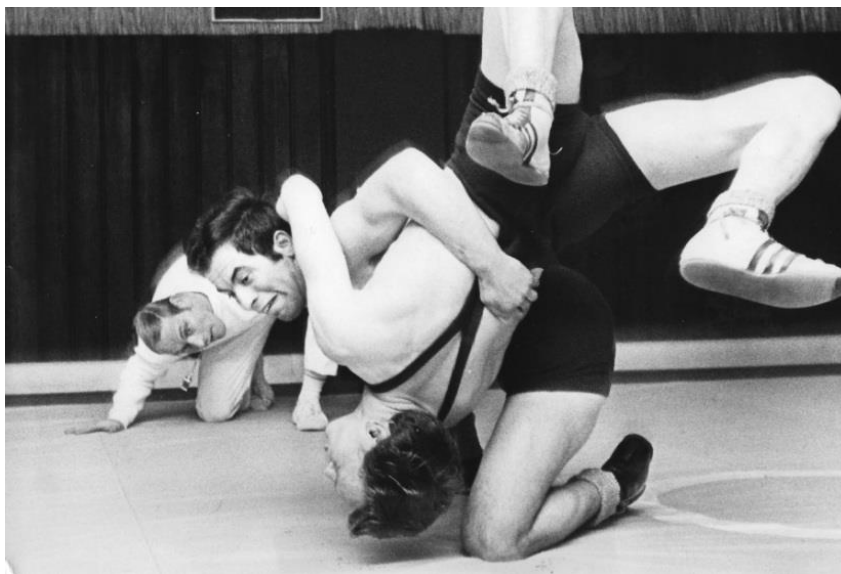
De absolute hoogtepunten waren het winnen van een beroemd internationaal toernooi in Denemarken. Jan was de eerste Nederlander die dit toernooi in Denemarken in het middengewicht (tot 74 kg) wist te winnen. Op de foto links hieronder de prijsuitreiking.

De krant: "Jan van Dijk won de gouden medaille..... Jan van Dijk was de verassing van het toernooi".

Ook werd Jan twee keer tweede bij de Nederlandse kampioenschappen. In 1964 werd het team van SDZ kampioen van Nederland. Op het bekende Zilveren Molen toernooi in Zaandam werd Jan eerste; de krant: “Jan van Dijk van SDZ werd winnaar, de tweede plaats was voor De Halter werker Canten”.

Andere citaten uit kranten over Jan: “van Dijk won en leverde een belangrijke bijdrage tot SDZ’s zege”; “Jan van Dijk zette zijn overwinningsserie voort en schouderde Palmboer in de derde minuut met een hoofheupzwaai”, “Jan van Dijk behaalt titel 4^e categorie. In het land van de voorceintuurs, de heupzwaaien, middelgrepen armzwaaien en hoofdokselsnegrepen kwamen zondag tijdens de kampioenschappen van Midden-Nederland in het grieks-romeins worstelen weer twee nieuwe kampioenen uit de bus. Jan van Dijk, de 23-jarige brandweerman van SDZ uit Utrecht en...”. Tegen een Duitse ploeg: “Jan van Dijk...bleek tegen de Duitser Beckmann ook al in goede conditie. Met een fraai ingezette hoofdheupzwaai toucheerde hij de Duitser in 2 min 30 sec.” Tegen de Hongaarse kampioen in de Hommel in Utrecht: “Jan van Dijk doorbrak de Hongaarse hegemonie door Bakos, 2de bij de Hongaarse kampioenschappen te toucheren met een kruisgreep na 1 min 40 sec”. Onze Jan kon er wat van, dat is zeker.

Jan vloert Schwartz van Olympia

Oostblok

Jan: we hebben ook een paar keer in het voormalige Oostblok geworsteld; Oost-Duitsland en Hongarije. Als je er naar toe ging moest je aan de grens altijd een bepaald vast bedrag omwisselen. Maar we hadden ook geld bij ons dat we niet bij de grens omwisselden. Dat wisselden we bij de clubs om. Dat leverde extra wisselgeld op. Op een keer had iedereen na een wedstrijd een kristallen vaas gekocht. Ik voor Bep: 120 gulden per stuk. De stad waar we worstelden was er beroemd om. Op de terugweg waren we de klos. Bij de grens stonden de heikneuters weer: de soldaten en douaniers met hun kalashnikows; heel intimiderend. De auto's werden binnenste buiten gekeerd. De kristallen vazen werden gevonden en we moesten invoerrechten betalen; méér dan de vazen gekost hadden! De meesten van ons hadden dat geld niet. De voorzitter is toen gaan praten als Brugman. Uiteindelijk: als we 300 gulden cash zouden neertellen mochten we ze mee de grens overnemen. De voorzitter heeft toen voor ons betaald. We hoefden het niet terug te betalen. Dat was heel netjes.

Andere sporten: tegelijkertijd met worstelen deed Jan ook aan hardlopen. Op latere leeftijd liep hij de halve marathon maar ook wel eens een kwart triatlon. Bij de brandweer deed hij aan voetbal en volleybal. Ook skiën ligt hem na aan het hart.

Lid van de WTC-Maarssen

Acht jaar geleden werd Jan lid van WTC-Maarssen. Dick Baars en het oude lid Gerrit Blom haalden hem over. Het hardlopen lukte niet meer vanwege ontstoken achillespezen. Hij kon direct aardig meefietsen. De heuvels in Limburg gingen Jan ook goed af. Momenteel fietst hij op een Principia, afgemonteerd met Shimano 105. Jan: "mijn beste tijd als fietser heb ik gehad. Met een kleine groep kan ik goed meekomen. Hoe ouder ik word des te moeilijker verteer ik snelle tempo wisselingen. Ook ben ik banger geworden om te vallen. Eigenlijk ook logisch, in december word ik 74". Een keer is Jan goed gevallen. Dat was toen hij op een autodeur knalde: "toen heb ik een flinke smak gemaakt, mijn voeten zaten nog in de clips. Ik heb toen een hele tijd pijn aan mijn stuit gehad". Mountainbiken doet Jan alleen nog maar over begaanbare paden.

Muziek: ik heb een voorkeur voor populaire muziek en lichte klassiek. James Last vind ik mooi. Maar ook Hazes, de Bolero, Abba maar ook Beethoven.

De laatste keer dat ik naar een optreden ben gegaan was “The Lord of the Dance” , je weet wel dat dansen met dat schoenen geklapper.

Bang: om een flinke smak te maken.

Eerlijkheid: bij de belastingaangifte hoef je niet helemaal eerlijk te zijn.

Grote erger: ik erger me aan mensen die continu met de telefoon in de hand zitten of met de telefoon aan het oor. Vooral als ze fietsen, maar ook als ze op een terras zitten. Het lijkt wel of de wereld rondom hen niet meer bestaat. Mijn hoofd slaat dan groen en geel uit.

Meest romantische gebeurtenis: Jan: de huwelijksnacht en de 3 gangen menu's met Kerst bij Le Marron in Maarssen. Bep: “Jan is geen romanticus. Ik heb in die 52 jaar één keer bloemen gekregen; tulpen”.

Huishouding: ik zet alleen thee en schenk wijn in.

Doping: als 9 van de 10 wielrenners doping gebruiken is dat niet erg. Als 1 of 2 er doping gebruiken vind ik dat wel erg. Echter: heb je geen talent, dan kun je zoveel doping gebruiken als je wilt. Een winnaar wordt je nooit.

Hoe ziet Jan zichzelf: ik zeg snel waar het op staat en dat wordt me niet altijd in dank afgenomen. Vooral op het werk zei ik snel al te veel. Behoeft om veel vrienden te maken heb ik niet zo. Losse contacten met mensen vind ik wel leuk.

Ik denk niet dat ik een egoïst ben. In mijn werk was ik geen carrièremaker, hoewel ik op sportief gebied wel die neiging had. Ik gun iemand wat, ik ben niet snel jaloers. Ik ben een familie man. Met kritiek kon ik niet altijd goed omgaan, als ik het liet bezinken kon ik het accepteren. Bep: Jan is door de jaren heen feller geworden. Jan: maar niet op de fiets.

Herman Eijgelshoven

WA DENKIE WAT

Een mooi stukje Utrechts proza, overgenomen uit het Stadsblad Utrecht, speciaal bestemd voor de Utrechters en oud-Utrechters binnen de club.

Je leest het goed Utrechters en niet Utrechtenaren, want dat zijn personen die achter de Dom vertoeven..

Onze eige Rubberdreef

De CeeDeeAa het bedach da de prostitutie bij 't Zandpad maor helemoal vergeten mot worre. D'r is geen hond te vinden die bereid is 't nieuwe Zandpad te bouwen en da is voor de CeeDeeAa'ers aonleiding d'r dan helemoal 'n streep onder te zetten.

Wa erreg is, is da nie alleen de CeeDeeAa maor de hele polletiek me ze beleid om de bootjes in de Vech vaorwel te zeggen, Uterech hebbe beroof van iets unieks.

We motte 't nie romantisere want de prostitutie is 'n bedrijfstâk waor veel mis is, maor de truc om de bootsjies te sluiten en zellefs illegaal te maaken, begin aon te voelen as of 'n stuk van de Domtoren is verwijderd.

De bootsjies staon nie op 't lijstsjie van de VeeVeeVee, maor 't is van Uterech en we waoren er aon gehech geroak. 't is onze Rubberdreef. We deden er vroeger boodschappe voor de mevrouwe die op de kouwe bootsjies zich mosten warremen bij 'n kolenkacheltsjie. We zaogen er de eerste gastarbeijers in drommen langs het pad lopen. We kende de pooijers die de eige vrouw lieten zitte en die met dikke buidels geld liepen te pronke. Laoter wer 't wel anders, de pooijers kenne we nie meer en d'r kwaome meer buitelandse vrouwe. Maor de bootsjies en de Vech, da hoorde er bij. 't Is er nu stil en leeg en vreemp. Maor de bootsjies ligge er nog, 't ken nog terug komme. Laot de polletiek daor nou eens iets op vinde. Zorreg da de vrouwe veilig kunne werreke, en zorreg da de bootsjies weer ope gaon. 't Zandpad is ook Uterech.

Koos Marsman, stadsgids en commetator

Ook leuk om eens een keer te lezen, of om in je bezit te hebben, is het volgende boek:

De vollekstaal van de stad Utereck
Spraaekunst en lijst met woorden, uitdrukkingen en zinsneden
Uitgeverij SPOU, ISBN 978-9024527878

Jurgen Visser, Utrechter.

LAURENS BAAS MEDICOACHING
MANAGEMENT IN VERBINDING

Maakt dokters ^{nog} beter!

KENNEDYLAAN 2 3533 KH UTRECHT 030 2947193 m 06 22372615 WWW.MANAGEMENTINVERBINDING.NL

Rijwielpaleis BILTHOVEN

Koperwieklaan 1, Bilthoven

Tel: 030 - 2280713

www.rijwielpaleis.nl
evert@rijwielpaleis.nl

FETHERLIGHT

cannondale

GIANT

Waarin

Wij

Ons

Onderscheiden

Persoonlijke service en voorlichting

Duidelijk merkenbeleid

Kennis en ervaring op racefiets en ATB gebied

Wijzigingen op uitvoeringen, custom building bespreekbaar

Ervaren monteurs om elke wens, reparatie en tuning te verzorgen

De tijdrijders van WTC Maarssen / Team Nymphaea.

Het startte in 2008. Enkele leden van de club hadden de koppen bij elkaar gestoken en afgesproken dat ze mee zouden doen met een ploegentijdrit in Eindhoven; let wel, op de gewone race-fiets. De ploeg werd tijdens de rit door wat andere teams in gehaald, maar men had de smaak te pakken gekregen. Er werd met een acceptabel gemiddelde van 42 km per uur gefietst. Het scrotum deed door de tijdrithouding wel wat zeer, maar dat mocht de pret niet drukken. De volgende uitdaging was het Nederlands Kampioenschap Tijdrijden. WTC-Maarssen stond er zelfs met twee ploegen aan de start. Men had van te voren geoefend en de race-fietsen waren verbeterd met een opzetstuur. Beide teams eindigden niet hoog. In 2011 beseften men de noodzaak van echte tijdrit fietsen. Het materiaal werd dan ook steeds professioneler. Ook ging men trainen op tijdritschema's. In dat jaar deed de tijdritploeg mee aan individuele tijdritten, koppel- en ploegen tijdritten. Het tijdrijden begon echt te draaien. In 2013 werd de tijdritploeg in een nieuw groen tenue gestoken, gesponsord door hoveniersbedrijf Nymphaea uit Tienhoven. In dat jaar werden er podiumplekken gehaald:

-Zundert 3de plek met 45km pu gemiddeld (ploeg),

-Leende 2de plek met 45 km pu gemiddeld (ploeg),

-Vijfhuizen: Albert van Leeuwen 1^e plek (2de overall), Tom en Jeffrey respectievelijk 2de en 4de en team Nymphaea 2 de 1^e plek (2de overall).

In de tijdrit (13,5 km) van Baambrugge werden de eerste vijf plekken bij de Masters bezet door: Albert van Leeuwen 41,82 kmg, Martin Swart 40,5 kmg, Rik Meijerink 39,84 kmg, Jan Leeftang 39,23 kmg en Tim de Zeeuw 39,1 kmg. Bij de senioren Patrick Leeftang 10de met 39,51 kmg. Bij de jongens Remco Leeftang 9de met 37,53 kmg. Een machtig mooi resultaat.

Tijdrit van Midden Nederland.

Op 21 juni 2014 organiseerde team Nymphaea de tijdrit van Midden-Nederland. Het was een individuele tijdrit voor jong en oud; vanaf 14 jaar. De wedstrijd was laagdrempelig en een mooi moment voor diverse renners om eens een tijdrit uit te proberen of om er echt voor te gaan. De wedstrijd werd verreden in de polder vlakbij Breukelen en ging over 20,6 km (2 ronden). De start vond plaats om 12.30 uur. Om 15.00 uur startte de laatste deelnemer. Deelnemen was mogelijk via voorinschrijving. Geparkeerd kon er worden bij de manege Gunterstein. Er was ruimte om te verkleeden en er kon gebruik gemaakt worden van de kantine. Het was een zeer geslaagd evenement. Er waren 120 inschrijvingen en het liep gesmeerd.

Het deelnemersveld was zeer divers. Naast de snelle tijdrijders die regelmatig op de wedstrijden in Nederland te vinden zijn, deden er wielrenners uit de regio op hun gewone racefiets mee en was het voor enkele, met de nodige zenuwen, hun eerste individuele tijdrit. Er werd in verschillende klassen bij de dames en heren gereden: 14-17 jaar, 18-40 jaar en 40 jaar en ouder.

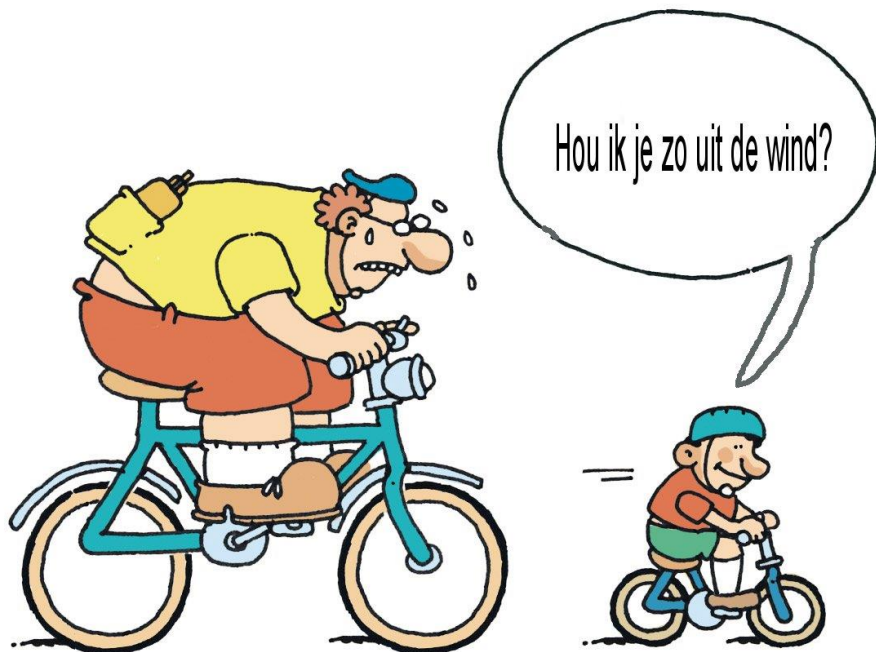
Er waren ook een paar deelnemers die apart genoemd moeten worden. Met 1 startte Lisette de Heide op een Tri-Bike. Met een aantal fysieke beperkingen rijdt zij op een speciale racefiets met 3 wielen. Zij is regelmatig te vinden op nationale en internationale wedstrijden en heeft als doel deel te nemen aan de Paralympics in 2016. Een andere bijzondere topper is Tim de Vries, in 2013 kampioen tijdrijden met een handbike. Deze titel heeft hij op 8 juni 2014 geprolonged. Tim is momenteel net als Lisette druk aan het trainen voor de Paralympics in 2016. Ook Ellen van Dijk, geboren in Harmelen, verscheen aan de start. Op de weg werd ze in 2012 wereldkampioene in de ploegentijdrit. In 2013 werd ze wereldkampioene in de individuele tijdrit. Dat zij in de categorie 'Dames' heeft gewonnen is geen verrassing. Ellen trok veel publiek.

Even wat gemiddelden van de winnaars:

Dames	: 45,19 km/u
Heren junioren	: 42,66 km/u
Heren senioren	: 45,72 km/u
Heren veteranen	: 46,19 km/u

Deze informatie komt uit de site van Team Nyphaea.

De redactie

Den Store Styrkeprøven 2014.

Tja wat is een fietsseizoen zonder buitenlandse fiets uitdaging.

Tot dit jaar was de uitdaging altijd een bergachtige omgeving:

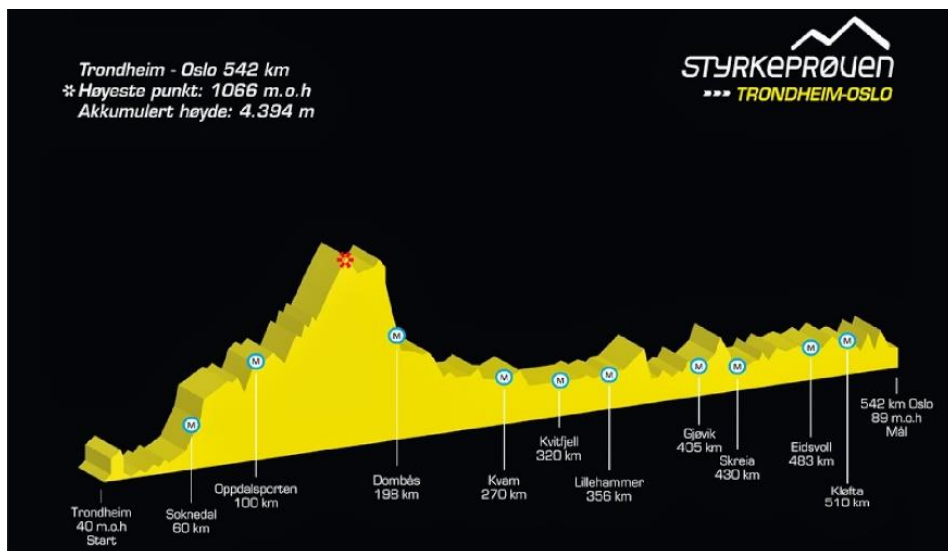
- Le Bourg-d'Oisans - Franse Alpen (2006)
- Champagny - Vogenzen (Les Trois Ballons 2007)
- Barcelonnette - Haute Alpes (2008)
- Argeles G'azost - Pyreneeën (2009)
- Pedraces - Dolomieten (2010)
- TransAlp: Sonthofen - Arco (2011)
- Morzine - Portes du Soleil (2012)
- Bormio - Italiaanse Alpen (2013)

Dit jaar gaat het vooral om de afstand, dit jaar's uitdaging '**Den Store Styrkeprøven**', op z'n Hollands vertaald de Grote Krachtproef.

Den Store Styrkeprøven is een non-stop tijdrit over 542km van Trondheim naar Oslo rond de midzomernacht. Ter hoogte van Trondheim gaat de zon niet helemaal onder en blijft het dus licht 's nachts. Deze tocht dient binnen 24uur volbracht te worden, en dat zal ook ons doel zijn.

Samen met Ramon en onze steun en toeverlaat Paulus de Demesmaecker als begeleider in de auto.

Paulus is een zeer ervaren fiets begeleider, elk jaar begeleid hij ons veilig naar huis uit Limburg op de maandag na de Mergel Heuvelland 2 daagse.

Hij heeft ook al veel ervaring in het rondje IJsselmeer, elk jaar begeleid hij Ramon tijdens dit rondje.

Het was voor mijzelf wel even schrikken 542km achter elkaar fietsen, de langste tocht die ik ooit heb gereden is een ruime 240km en dan ben je nog geen eens op de helft van wat we nu moeten rijden. Voor Ramon geldt dit in mindere mate, die rijdt elk jaar solo zijn rondje IJsselmeer, een rondje van 425km hij is een ware kilometer vreter.

Het doel was duidelijk, er kon getraind gaan worden en dat betekende dus kilometers maken en vooral zitvlees kweken.

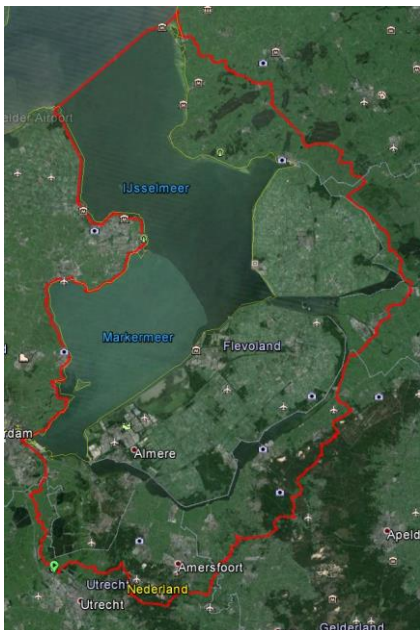
De voorbereiding.

Mijn eerste serieuze kilometers dit jaar waren tijdens een weekendje Fietzen in het Eifel gebied in Duitsland vanuit Landal park Eifel Tor eind maart.

Hierna werd het vooral samen kilometers maken. De 1e rit was begin april rondje Reeuwijk een dikke 150km. Hierna ging elke week de afstand omhoog. Natuurlijk was dat niet wekelijks hetzelfde rondje, daar weet Ramon de routekoning wel wat op te verzinnen.

Het waren leuke ritjes, Veenendaal-Veenendaal, rondje Kinderdijk, Rondje Harderwijk, Rondje Enkhuizen, Rivierentocht, rondje Marken maar de meeste rondjes verliepen langs het geliefde terras van landgoed Heerlijkheid Mariënwaerd.

Al deze rondjes waren ruim minder dan de helft van de af te leggen 542km. Maar als laatste trainings-tochtje een serieuze test Ramon's rondje IJsselmeer van 425km.

9 juni 2014 was de dag, half 5 ging de wekker. Snel aankleden heen- en armstukken moesten aan. Bij vertrek nog even een heftige regenbui op de kop (gelukkig was dit de laatste regen van de dag) en begin dus met natte wegen. De eerst 100km verlopen bij mij moeizaam, en ben ook zeer blij met eerste ontmoeting deze dag met onze begeleider Paulus. Het weer begint eindelijk ook wat aangenamer te worden en de winterkledij kan uit. Vanuit kampen gaat de weg via Blokzijl naar Makkum voor stoppunt juist voor aanvang van de afsluitdijk. Het zou mijn 2^e overtocht van de afsluitdijk

ooit worden, maar nu op de fiets.

Na ruim 220km gingen deze 30km lekker en zo kon het aftellen beginnen.

Het laatste deel van de route verloopt veelal over echte Hollandse dijkweggetjes. Het was een schitterende tocht maar tegen het einde kon ik geen dijk meer zien en was blij een paar dichter bevolkte gebieden te doorkruisen. De laatste 40km waren redelijk bekend terrein en kon mij daar wel voor motiver. De tocht kwam ruim 16uur na vertrek en met 420km op de teller en gemiddelde snelheid van 30,3km/h tot een zeer voldaan einde.

De volgende dag een klein beetje spierpijn in de bovenbenen maar verder geen noemenswaardige beperkingen of pijnjes, prima gevoel en klaar voor volgende uitdaging.

Op woensdag 16 juni de laatste bespreking voor vertrek naar Noorwegen. Is altijd het leukste de voorpret voor een buitenlandse fietstrip, en deze had plaats bij de Griek op

het terras. Het was een leuke avond met veel aanspraak, dat was vooral te danken aan mijn verkregen prijs de 'IJsselmeer bekert' met daarop de verreden afstand. Was dit voor de meeste mensen al ongeloofwaardig, voor mij was dit nog altijd ruim 120km minder dan wat ons te wachten stond. De avond verliep heerlijk, en alle zaken werden goed besproken om zo goed voorbereid met huur busje op pad te kunnen dinsdag de 23^e juni.

Het vertrek.

Het plan was duidelijk, ruim 2000km in het busje op weg naar Trondheim. Rond half 11 alles in de bus geladen maar de op de aanstekker aangesloten koelkast trok toch iets teveel stroom en de kabels begonnen toch wel raar te ruiken. Nog even de koelkast thuis achter laten en iets minder koele drankjes voor onderweg. We hadden besloten alleen over asfaltwegen naar Trondheim te gaan en elk pondje of veerboot te mijden. De reis verliep voorspoedig en onze betrouwbare reisgezel bleek voor ons een uitstekend chauffeur. Iets meer dan 24uur na vertrek kwamen wij veilig en nog redelijk fit aan op camping nabij Trondheim voor ons verblijf in appartementje. Na ontvangst sleutel even een klein dutje en daarna ons 1^e avondmaal klaar maken. We waren voor deze week namelijk gesponsord door Keurslager Erik van Eijk. We waren ruim bedeed met heerlijk vlees.

Deze dagen voor aanvang van onze uitdaging konden wij dus heerlijk aansterken met lekkere Beefjes, kipfilet en prijs winnende worstjes. Ramon was onze kok en het smaakte altijd uitstekend. Door kleine misrekening, niet elke dag konden we zelf koken, tijdens fietsen is dat namelijk moeilijk, konden wij het ons zelfs permitteren 's middags en 's avonds van het heerlijke vlees te genieten.

Erik nogmaals dank voor je heerlijk vlees.

Het was natuurlijk niet alleen maar vlees eten, er moest ook een beetje gefietst gaan worden. Normaal gesproken was dat het verkennen van de

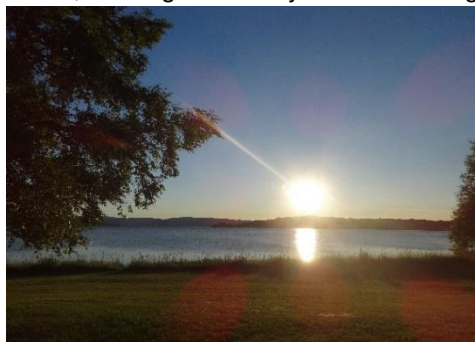
route van de te rijden Cyclo, maar dat was dit keer heel anders. Noorwegen is het land van de fjorden en die moesten natuurlijk ook vanaf de fiets aanschouwd gaan worden.

Het is een schitterend land Noorwegen, rustige wegen mooie vergezichten en herten in de berm. Na een rondje van ruim 70km en een dikke 2 uur fietsen konden de fietsen terug in de bus op zoek naar benzine in deze uitgestorven omgeving.

Gelukkig met nog 10km aan benzine in de tank een benzine station gevonden en de tank gelijk goed vol gemaakt, klaar voor vervolg van fiets vakantie.

Wat doe je na een heerlijk stukje fietsen, inderdaad uitrusten, beefjes eten en genieten van de niet ondergaande zon. Ter hoogte van Trondheim gaat de zon deze tijd van het jaar niet onder. Het begint hooguit iets te schemeren, rond uur of 1 's nachts, maar zelfs dat duurt minder dan een uur.

Er zit dus maar één ding op en dat is genieten op ons terras van een heel langzaam ondergaande zon, maar toch eigenlijk niet ondergaande zon. Dit natuurlijk onder het genot van de vanuit Nederland zorgvuldig meegenomen Hertog Jan en zelfs in de zomer goddelijke bokbiertjes (volgens Ramon en Paul dan wel te verstaan). Onze burens konden deze versnaperingen ook zeer waarderen, en zo genoten wij van een zeer geslaagde dag.

Na een voor mijzelf zeer redelijk nacht slapen (zonder dat het licht uit kon) was het tijd om onze startnummers op te gaan halen.

Deze moesten we ophalen in het centrum van Trondheim, en zo konden we gelijk bekijken hoe lang het was in de bus naar de start van morgen. In het hotel waar de inschrijving plaats had heerste een onverwachte rust. Waar wij in het verleden voor een Cyclo gewend waren aan stands en een markt o.i.d., hier niets van dit alles. Een paar 'kinderen' overhandigde onze plastic zak die hoorde bij onze startnummers (925 & 926). Er zijn toch ongeveer 2000 deelnemers voor deze uitdaging en fietsers zijn toch altijd op zoek naar een souvenir. Gelukkig was er toch een marktkraam te vinden met spulletjes en daar nog snel wat gekocht, hoort er toch zeker bij.

Ramon had die zorgen niet, hij was bezig onze starttijd voor morgen aan te passen. Wij zaten in pullje (startgroep) van 9:20uur en dat was wat hem betreft beetje laat. Er zaten gelukkig nog wat mensen van de organisatie en zodoende kon hij de starttijd naar 8.40 vervroegen. Dit was de vroegst mogelijke starttijd en hem eigenlijk nog niet echt naar het zin, maar gelukkig voor mij prima zo.

Na deze tegenvallende inschrijf procedure op zoek naar een goeie bak KAFFIE. Gelukkig is Trondheim een grote stad en dus was de kaffie op het terras snel gevonden. Trondheim is een hele mooie stad en daar hebben we nog even een kleine toer gemaakt.

Aan einde nog even op startplein bij grootte kathedraal wezen kijken waar het nu een drukte van jewelste was met allemaal drumbands en kinderen die muziekinstrumenten bespeelden.

De startplek verkend op naar appartement en klaarmaken voor morgen.

D-day, 28 juni 2014.

Wekker hoor ik afgaan, 5.45uur, maar eigenlijk had ik het gevoel helemaal niet geslapen te hebben. Na twee goeie nachten toch een hele slechte, zenuwen?

Gelukkig hadden we alles zoals altijd eigenlijk al goed voorbereid en verliep ook deze ochtend van een leien dakje. We wisten dat het niet al te warm zou worden en arm en beenstukken waren noodzakelijk.

Na een goed ontbijt de reeds goed geprepareerde bus in. Alles stond op z'n plek, droge kleding, water, eten en de bananen, op naar de start.

Rond 7 uur aangekomen bij start plein, en wij ons klaar-maken voor vertrek van deze monster-tocht.

Er zijn niet overdreven veel fietsers te be-kennen, maar ons nummer-bord word door paar andere Hollanders op-gemerkt. Het blijkt Wim Hof-

stede te zijn, de meervoudig winnaar van deze Cyclo in de jaren 80.

Dit jaar doet hij mee en wij vernemen van hem dat hij met een Noors peloton meerijdt met een streeftijd van 16uur. Zijn zoon (Wim jr.) doet ook voor het eerst mee en die is reeds in 1^e pullje gestart in groep met uiteindelijke win-naar(s). Verder heeft Wim nog een paar tips voor ons, probeer alleen rijden te voorkomen en vooral rustig beginnen.

Natuurlijk waren dit onze eigen speerpunten, beter gezegd de mijne, Ramon wil het liefste de hele 540km op kop beuken met volle wind tegen en kijken waar het schip strand en dan toch aan de finish komen.

Aangezien wij ruim op tijd waren en de adviezen hadden aangehoord gingen wij naar de start om te kijken hoe dat in zijn werk ging. Paulus werd alvast bedankt en die ging naar de route voor een goed eerste stoppunt.

Bij de start was het wederom rustig, er wordt namelijk in groepen van ongeveer 70 renners gestart en daardoor geen gedrang maar verzamelen bij jouw starttijd bordje.

In onze groep starten een grote groep Noren van één club, allen gekleed in hun blauw rode clubtenue.

Het was niet de bedoeling je in de groep te mengen, en op kop meerijden al helemaal niet. Lekker erachter blijven en de bordjes leegeten dan maar altijd goed, op naar Oslo.

Onze groep had een aparte tactiek, hard op het vlakke en naar beneden nog harder, omhoog een erg laag tempo om krachten te sparen en te zorgen dat iedereen kan volgen. Het is niet echt een lekkere tactiek het is erg opletten en uitkijken want er zijn altijd mensen die niet goed opletten en moeten remmen als er niets te remmen valt.

De klimmetjes zijn niet al te lastig, en de wind staat dan wel pal tegen maar achteraan de groep hebben we daar ook nog geen last van. Het enige wat echt moeilijk is, is het wisselende tempo. Gelukkig komt onze redding al snel, de 4 minuten achter ons gestarte groep komt ons voorbij en wij besluiten ons bij hun aan te sluiten. Dit blijkt een goede keus deze groep heeft een strakke discipline en een gelijkmatig tempo ook tijdens klimmen.

De kilometers verstrijken vrij eenvoudig en van 538 komt er al snel 495 op de borden die E6 daarboven zouden we nog heel vaak langs zien komen. De route is eigenlijk vrij eenvoudig, de weg kwijt raken is zelfs voor mij nagenoeg onmogelijk. De route is namelijk de enige hoofdweg tussen Trondheim en Oslo de E6. Een twee-baans weg die deze dag beheerst word door fietsers met daar af en toe een sliert auto's achteraan, meestal volgers van fietsers. Op de radio is ook gehele dag melding van dit evenement en vooral een oproep respect te hebben voor ons fietsers. Op een enkeling na is er ook veel geduld van de automobilisten een hele enkele keer is daarop helaas toch een uitzondering.

Na een golvend begin zitten wij nog immer achter onze 'gele trein' en hebben wij Paulus al op diverse potentiële stopplaatsen door gestuurd want dit bevalt ons wel. Helaas komt aan al dit genot een abrupt einde, onze trein is aangekomen bij hun stopplek en dat blijkt niet op dezelfde plek als waar Paulus dit keer zijn bus heeft geparkeerd.

Wij besluiten om samen door te gaan op zoek naar Paulus. Na een kleine 10km zien we de bus staan en kunnen ook wij genieten van welverdiende eerste rust moment.

Op ons gemak bidons vullen wat eten en tijdens overtollig lichaamsvocht afdrijven verschijnt daar ineens de gele trein alweer. Dat is snel, wij zijn helaas niet zo snel en dus zullen we het na de stop weer samen moeten doen.

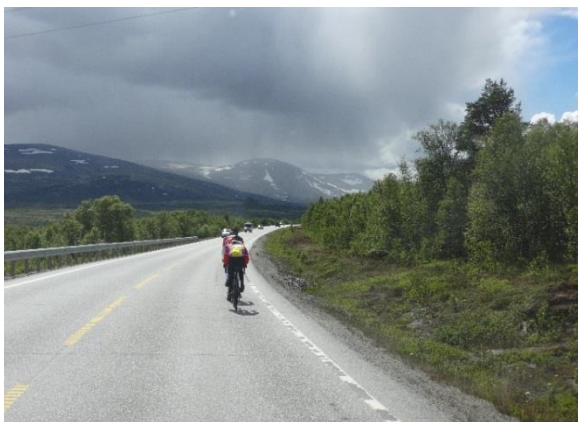
Gelukkig zijn de benen na de 1^e 100km niet al teveel vermoeid geraakt en kunnen wij lekker doorrijden. We zitten inmiddels op de beklimming naar het hoogste punt van de tocht 1000m in de omgeving

van Hjerkinen een grote hoogvlakte op ruim 150km van vertrek. Deze klim is niet steil zelfs heel geleidelijk met percentages van rond de 5%, en dus heerlijk te fietsen. We rijden zelfs zo lekker tempo samen dat de achter ons rijdende groep op steeds grotere afstand wordt gereden door ons samen.

Dit geeft natuurlijk wel moraal, maar de straffe wind tegen en de nog ruim 350km die volgt is toch wel veel samen. Na een korte hevige bui, we zijn goed afgekoeld en nat voor eerste keer, zijn we blij Paulus te zien voor volgende stop.

Tijdens onze stop komt het volgende peloton ons voorbij, een echt vrouwen peloton.

Helaas zijn wij nog niet klaar voor vertrek en zij rijden ons in lekker tempo voorbij.

Inmiddels zitten wij op de hoogvlakte alwaar de wind vrij spel heeft en ons redelijk afmat. In de verte rijden voor ons twee treintjes maar daar zit wel een kilometer tussen. Zelf heb ik zo iets van dan maar even door de zure benen heen want samen rijden is ook niet alles, en dus vol gas het gat naar groep dichtrijden.

Van volgauto naar volgauto knallen en binnen paar kilometer juist voor de afdaling vinden we aansluiting bij de dames.

Ook bij hun worden geen vreemden in groep getolereerd en kunnen wij wederom zonder gene achteraan aansluiten en uitrusten.

De afdaling gaat heerlijk en de kilometers verstrijken zonder er erg in te hebben. Na ongeveer 250km is de afdaling achter ons en doen men de volgende klimmetjes alweer

op, in de buurt van Kvam. Onze vrouwen hebben er nog altijd een goed tempo in, en na een korte babbel blijken ze een streeftijd van 16uur te hebben. Een korte blik op mijn kilometerteller en hun starttijd, ze zijn eerder als ons gestart, lijkt mij het niet het juiste tempo voor hun doel te zijn. 18 uur

lijkt mij eerder een redelijke eindtijd. Wie weet hebben ze nog een versnelling in huis, wij zitten prima in de wielen.

De klimmetjes zijn niet echt heel heftig maar toch heb ik een enkele keer met stijgingspercentages van rond de 10% mijn voorblad al wel gebruikt.

Een korte blik naar Ramon al schuddend op zijn fiets met het grote mes erop, blijkt tot op heden nog een 'schoon' voorblad te hebben. Ramon en het kleine voorblad, dat is eigenlijk als vloeken in de kerk. Hij zou de verdere tocht ook geen enkele keer terug vallen op dit kleine hebbeding op onze fietsen.

Al genietend van een soms redelijk aanwezig zonnetje verstrijken onder het genot van heerlijke uitzichten en watervalletjes de kilometers onder onze wielen nog maar 227km te gaan.

Tot op heden gaat alles zeer voorspoedig en lijken wij zeker op een eindtijd van 18uur af te stevenen.

Onze streeftijd was 24uur maar dat lijkt een makkie te worden. Doordat de gele trein een andere stopplanning heeft als onze dames worden wij door de ons geliefde gele trein ingehaald en wij besluiten maar weer bij hun aan te sluiten.

Inmiddels heeft Paulus ons ook achter de gelen zien zitten en weet hij wat te doen. Stoppen op het punt dat zij stoppen en ook onze

spullen klaar hebben. Dit blijkt een goed plan en aldus geschied.

Paulus had al een paar keer eerder bij een stopplaats van andere teams op ons gewacht en wist inmiddels hoe het eraan toe ging. Sommige teams hadden zelfs een wegveger bij zich om lekke banden zo veel mogelijk te beperken. De stoptijd van de teams was wel veelal gelijk. De begeleiders in

de auto's zetten alle boxen van ploegmaten gereed en bij aankomst hadden ze dan 5 min om alles te pakken, en een sanitaire stop te maken.

Na deze 5 minuten werd er op de fluit geblazen en de groep verzamelde zich. Na 2 minuten groeperen volgde wederom een fluitsignaal en de groep vervolgde hun route.

Wij wisten dus wat ons te doen stond vlug spullen pakken, helaas te weinig tijd voor Ramon om zijn winterhandschoenen te pakken de fluit klonk en ook wij vertrokken weer.

Zelf had ik tot dat moment nog niet veel van de kou gemerkt, maar het begon inderdaad al wel fris te worden. Na ruim 390km, inmiddels al diep in de avond, is het te merken dat we meer in het zuiden komen, het word voor het eerst sinds dagen schemerachtig en de lichtjes op de fietsen bewijzen hun nut.

We rijden nu langs het Mjosa meer, het grootste meer van Noorwegen en dit zou ons blijven begeleiden tot Oslo. Met nog immer goeie benen ben ik klaar voor de ruime laatste 130km.

Natuurlijk kan niet alles perfect verlopen zo ook tijdens deze fiets vakantie. Juist na binnen rijden van laatste 100km tot finish komen wij in een verschrikkelijke hoosbui terecht. Wij besluiten inmiddels in het redelijk donker de gele trein te laten voor wat ie is en onze weg naar de eindstreep samen te volbrengen.

Een afschuwelijk waterballet en ook de temperatuur daalt in rap tempo. Helaas heeft mijn garmin al zijn energie verbruikt en kan ik de temperatuur en de nog af te leggen afstand niet meer bekijken, als dit in dit hondenweer in het donker al mogelijk zou zijn. Gelukkig hebben wij onze volgauto in de buurt en kunnen wij hem telkens maar paar kilometer verder sturen. Na een klein tijdje hozen lijkt de regen minder te worden en word het tijd om een droog tenue aan te trekken, al was het maar omdat het kan.

Wij nemen hier heel rustig de tijd voor, ruim een half uur, en proberen ook in de bus weer wat warmte in onze verkleumde lichamen te krijgen. De kachel vol open, droge WINTERkleren, droge schoenen en overschoenen doen wonderen en vol goede moed vertrekken wij voor de laatste kleine 100km. In de bus zittend waren er heel wat rijders ons gepasseerd en ook de dames waren ons weer

in de race gepasseerd. En tja wat doe je dan met al die rode achterlichtjes, je gaat van 'magneetje naar magneetje'. Een enkeling probeert nog even bij ons in de wielen mee te gaan maar wij proberen onze gespaarde energie al fietsend te verbrassen.

De klimmetjes worden steiler maar het grote blad blijft. Wat niet blijft zijn onze mede fietsers heerlijk de ene na de andere verbijsterd achterlatend. Door ons straffe tempo zien we daar ook de Tele 2 dames weer verschijnen en deze keer worden ook ze zonder pardon achter gelaten, op naar het einde.

De laatste 100km zijn wat mij betreft in een razend tempo voorbij gegaan, dit geldt eigenlijk voor alle 540km's, en de laatste klim ligt alweer voor ons. Voor deze laatste klim vlak voor Oslo gaan we de E6 snelweg weer op. Er zijn 2 rijstroken afgezet en ook het stuk vanaf de afslag naar de finish is verkeersvrij. De Mal (finish) ligt ook nog op klein klimmetje, maar ook deze geeft geen problemen.

Dan ga je onder een boog door over de finish lijn. Ook hier is het soberheid troef.

Natuurlijk finishen wij midden in de nacht, net na 3uur, een lullige medaille om je nek gehangen krijgen dat is het dan ook wel en dat na juist voor jezelf een wereld prestatie te hebben neergezet 540km achter elkaar fietsen van Trondheim naar Oslo.

Gelukkig zien de foto's van ons na het volbrengen van deze tocht er precies zo uit als de ambiance dat verlicht het ongemak.

Missie volbracht en dat ook nog ruim binnen de door ons zelf gestelde eindlimiet. 18uur en 39 minuten incl. stoptijden. Helaas kon ik niet zien wat we echt als fietstijd hebben gebruikt, maar denk dat het wel een uur minder is dan deze bruto 18.39uur. Voldaan op zoek naar ons appartementenhotel in hartje Oslo. Het hotel vinden was moeizaam door alle éénrichtings wegen maar we hebben het gevonden en een heerlijk nachtje kunnen slapen aldaar.

Oslo.

De dag na de styrkenproven hadden wij een rustdag ingepland om zodoende Oslo eens te verblijden met een bezoekje. Het was deze dag zondag, en in deze stad geen koopzondag o.i.d., dus het was er allemaal zeer rustig.

Tijdens ons middag bezoekje nog even het raadsel wan de 'vliegend man boven de andere man opgelost, maar kan het helaas niet opschrijven want Ramon wil niets van dit soort geheimen weten.

Na een heerlijke maaltijd met ons laatste vlees (Beef en worstjes) wederom wandelen naar het centrum. Het was de avond van Nederland – Mexico en dat wilden we natuurlijk wel even meemaken. Het voetbal leefde niet echt in Oslo, want de Noren waren afwezig deze WK 2014.

Wij hebben de wedstrijd in de sportsbar beleefd, met heerlijk Noors commentaar (zelfs toen miste ik Frank Snoeks niet).

Ook dit bleek weer prachtig te verlopen. Mexico op voorsprong, Mexicanen in bar juichen. Maar je kent het spreekwoord en gelukkig lachten wij als laatste ☺ 2-1 dankzij onze Wesly.

Naar huis.

Ook aan deze hele fijne fietsweek was weer een eind gekomen. Het enige wat nog over bleef was ruim 1400km rijden naar Nederland in een busje dat niet harder kon dan 115km/h volgens onze chauffeur.

Bij het inleveren van de bus kwam hij erachter dat we hele week op eco-stand hebben gereden, wel lekker zuinig maar schoot niet echt op, maar wel veilig en uitgerust thuis gebracht door Paulus.

Het was eigenlijk wel mooi verdeeld, hij 4500km rijden in bus, wij 540 op de fiets.

Paulus en Ramon bedankt het was een heerlijk weekje, tot volgend jaar!! Natuurlijk ook nog een bedankje voor onze sponsor Erik, we hebben heel vaak aan je gedacht en dat was echt alleen maar positief wat een heerlijk vlees.

Groeten,

Ernst-Jan Manten

Patrick Leeflang en Boy Papendorp: een korte kennismaking.

1. Hoe oud ben je?

Patrick: 21 jaar

Boy: 28

2. Welke opleidingen heb je gevolgd?

Patrick: Hoge School van Amsterdam, opleiding Commerciële Economie in de richting Sportmarketing.

Boy: Commerciële economie en marketing aan de HES in Amsterdam.

3. Welk werk doe je?

Patrick: SRAM Europe promotiemedewerker en een stageplaats op de afdeling dealer marketing Rumble Store Holland.

Boy: commercieel medewerker bij MCS Supplies

4. Welke muziek vind je het leukst?

Patrick: house, trance, techno, pop etc.

Boy: ik houd van veel soorten muziek. Techno, chill, Engelse rockbandjes etc.

5. Met welke actrice zou je een kusscène willen doen?

Patrick: -.

Boy: Angelina Jolie

6. Als je nu heel veel geld zou bezitten, wat zou je dan het eerst willen kopen?

Patrick: S Works Venge, ZIPP 404 & 808 , SRAM RED en dan sparen maar.

Boy: een camper, boot en een fiets en daarmee de hele wereld rond.

7. Wordt je wel eens dronken?

Patrick: weleens?

Boy: nee, nooit meer echt dronken, wel eens aangeschoten.

8. Op welk terrein hebben de vrouwen het volgens jou gemakkelijker dan mannen?

Patrick: -.

Boy: in een fietsgroep worden ze altijd uit de wind gehouden.

9. Geloof je in liefde op het eerste gezicht?

Patrick: jazeker.

Boy: ja.

10. Ben je trouw?

Patrick: merktrouw ☺

Boy: Ja. Want als je liever bij iemand anders wilt zijn dan bij je vriendin, moet je ook de ballen hebben om de relatie te verbreken.

11. Welk tv-programma moet direct van het scherm worden verwijderd?

Patrick: op het moment weinig tijd om tv te kijken.

Boy: alle programma's die wat met zingen of een wedstrijd te maken hebben.

Boy op de Galibier

12. Waar ben je goed in?

Patrick: als ik ergens in ben geïnteresseerd ga ik er 100% voor.

Boy: trainen, eten en slapen.

13. Welke slechte eigenschap heb je?

Patrick: kan soms ongeduldig zijn.

Boy: kan ongeduldig zijn.

14. Waar krijg je kippenvel van?

Patrick: spannende fietswedstrijden als Parijs-Roubaix of de Ronde van Vlaanderen.

Boy: een mooie lange klim in de Alpen en bovenop in het gras over een dal uit kijken.

15. Wanneer wordt je zenuwachtig?

Patrick: zondagmorgen voor de sprint op de tankbaan en Soest.

Boy: ik word niet snel zenuwachtig. Ik heb wel gezonde spanning.

16. Waar kun jij je vreselijk aan ergeren?

Patrick: fietsers op de weg die 3 rijen dik rijden waardoor je er niet door kunt.

Boy: mensen in de sportschool die alleen maar komen om te kletsen, met hun telefoon appen of geen moer uitvoeren. Kom dan niet!

17. Waar heb je geweldig om moeten lachen?

Patrick: de gedrevenheid van velen om de sprint in Soest te winnen.

Boy: om deze vragen.

18. Welk wielrennen ligt jou het best?

Patrick: tijdrijden.

Boy: ik kan het beste klimmen. Een lange klim van 20 kilometer en het liefst boven de 8 %. Flink tempo rijden en de rest slopen in je wiel. Het liefst wedstrijden langer dan 5 uur.

19. Hoeveel uren fiets je per week?

Patrick: 5 tot 10.

Boy: gemiddeld 15uur per week.

20. Wat is je mooiste wielerveding?

Patrick: individuele tijdrit rijden met windkracht 5 en toch 41,3 gemiddeld rijden.

Boy: afgelopen Marmotte, waarbij ik op de eerste klim de Glandon een gat van 5 minuten op de wedstrijdrijders dicht moest rijden. Het lukte hier om er 300 in te halen en uiteindelijk als 85ste overall te finishen.

21. Hoe ziet de toekomst er voor jou uit?

Patrick: studie afmaken en daarna hoogstwaarschijnlijk een baan zoeken.

Boy: dit jaar veel fietsen en mijn doelen halen. De komende jaren nog veel reizen.

De redactie.

Herman van Eijgelshoven

Kledingsponsors WTC Maarssen

Wij zijn Inge en Willy Olink en het is onze uitdaging om bezig te zijn met het maken van producten waarvan we houden en die we fijn vinden. We hebben een bakkerij, banketbakkerij, ijssalon en chocolaterie. Het verheugt ons u te mogen ontmoeten en begroeten in onze winkel, zodat wij al ons moois en lekkers met u kunnen delen. www.bakkerij-olink.nl

In onze vestigingen in Utrecht & Maarssen vindt u alles wat met fietsen te maken heeft. Niet alleen fietsen maar ook een ruime keuze van topmerken in accessoires, kleding, onderdelen en een uitgebreide werkplaats. Een compleet assortiment en natuurlijk een gedegen advies is bij zoveel keus minstens zo belangrijk, bij Ekeris Fietsplezier staan deskundige vakmensen voor u klaar!

www.ekerisfietsplezier.nl

Freelance.nl is een platform waar opdrachtgevers en opdrachtnemers met betrekking tot tijdelijke arbeidsopdrachten aan elkaar gekoppeld worden d.m.v. het marktplaatsprincipe. Met meer dan 165.000 ingeschreven freelancers en 30.000 opdrachten per jaar is Freelance.nl de grootste werkmarktplaats van Nederland.

Feel free, join us. www.freelance.nl

Een verrassende en steeds weer vernieuwende cateraar, gevestigd en werkend vanuit het hart van Nederland. Rosco Catering is aangesteld als de vaste cateraar voor die locaties en staat garant voor kwaliteit en vakbekwame bediening.

www.rosco-catering.nl

Wessels Zeist

Bouwbedrijf Wessels Zeist bv kent een lange geschiedenis van fusies en overnames.

De naam Wessels Zeist blijft bestaan na de laatste fusie in 1997 in Koninklijke Volker Wessels Stevin nv.

Binnen Koninklijke Volker Wessels Stevin nv is Bouwbedrijf Wessels Zeist bv werkzaam als zelfstandige werkmaatschappij met een eigen winst- en omzetverantwoordelijkheid. Door deze verbinding kan een beroep gedaan worden op een professionele materieeldienst en de aanwezige kennis en ervaring binnen het concern

www.wessels-zeist.nl

Om zorgvuldig met tijd om te gaan en exact te weten waar de tijd van u en uw medewerkers blijft, biedt Atimo u slimme hulpmiddelen. Het softwarepakket Time-Wize® vormt daarbij de basis. www.atimo.com

Bernardus afbouw- en klussenbedrijf

[Kamelenspoor 66](#)
[3605 EC MAARSSEN](#)
tel. 0346-566821

De HAIRMAXX kappers formule kenmerkt zich door persoonlijke aandacht, een deskundig advies dat aansluit bij de wens van de klant en waarbij de prijs-kwaliteit volledig in balans is. Twee keer per jaar wordt een eigen modelijn ontworpen welke uitgebreid de aandacht krijgt in het consumentenblad Seasons dat iedere klant meekrijgt. Daarnaast spaart de klant bij HAIRMAXX via de loyalty card voor leuke cadeaus of acties.

www.hairmaxx.nl

Direct Mail • Transactiemail • Grafimedia

Edisonweg 10
3442 AC Woerden
Postbus 303
3440 AH Woerden
T +31 (0)348 433 144
www.impress.nl

Management Certificates
ISO 9001 - Quality
ISO 14001 - Environmental
ISO 27001 - Information Security

uitvaartonderneming

Snijders b.v.

Wij lopen met u mee, in alle rust en vol aandacht.

De emoties zijn vaak zo overweldigend, het verdriet zo groot. Juist dan is het fijn als er iemand met u meeloopt, iemand die samen met u de tijd neemt om vorm aan het afscheid te geven. Wij luisteren naar u, helpen u en steunen u als het allemaal even te veel wordt.

Iedere stap die wij zetten, zetten we samen met u, in alle rust en vol aandacht. Zo ontstaat een persoonlijke uitvaart; een afscheid dat op een zachte manier deel gaat uitmaken van uw dierbare herinneringen. Een afscheid waarover u later kunt zeggen dat het goed was, omdat ieder detail zo precies aansloot bij uw wensen.

Op onze website vindt u meer informatie over onze manier van werken. Wilt u liever een persoonlijk gesprek? Bel ons dan voor een afspraak.

Snijders Uitvaartonderneming b.v.
telefoon: 0346 – 580132 (dag en nacht bereikbaar)

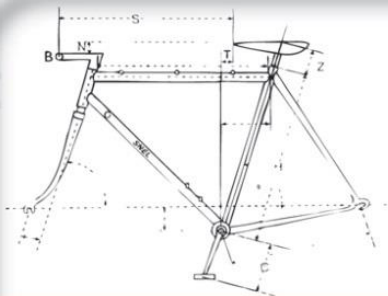
Rouwcentrum en kantoor:
Kerkweg 14
3603 CM Maarssen

telefoon: 0346 – 580272
fax: 0346 – 580250

www.snijdersuitvaart.nl info@snijdersuitvaart.nl

SNEL

kwaliteitsfietsen en framebouw op maat

UNIEK MAATWERK

...wil zeggen dat we exact uw maat opnemen om u de juiste maat fiets te kunnen leveren. Uniek is dat we, mocht dat nodig zijn, frames exact op maat kunnen bouwen. Niet altijd nodig, maar het kan in sommige gevallen medisch verantwoord zijn en ideaal voor sporters die optimaal op de fiets willen zitten.

...is het belangrijkste kenmerk van onze fietsen. Inmiddels is er een uitgebreide vaste klantenkring en we ontvangen regelmatig prijsuitreikingen en positieve aandacht in de media. Ons vakmanschap en zo'n 70 jaar ervaring zorgt voor optimaal fietsplezier op maat, voor iedereen.

TOPKwaliteit

DE BESTE SERVICE

...vinden we in ons tweewielercentrum vanzelfsprekend. Deskundig personeel adviseert alle fietsliefhebbers, van toerfietsers en sporters tot recreanten en dagjesmensen. Uw fiets krijgt na 300 km een gratis servicebeurt en vervolgens kunt u nog het hele jaar bij ons terecht voor gratis service.

SNEL tweewielers

TOER

RACE

STADS

CROSS

ATB

TANDEM

SNEL tweewielers | Amsterdamsestraatweg 414 abc | 3551 CX Utrecht | 030 2441971

WWW.SNELTWEEWIELERS.NL